

Toinen jalka haudassa

Julkaistu 1.8.2017

..minä juon vielä tämän yhden pullollisen, sitten minä lopetan. Näin sitä on ajatellut monta vuotta..

En ikinä uskonut että minusta tulee alkoholisti. En ollut lähes kolmekymppiseksi juonut mitään muuta kuin likööriä joskus vähän, viiniä ruuan kanssa.

Sitten alkoi takaiskut. Ihmis suhteet meni rikki, olin yksinäinen ja menetin minulle monta rakasta kuten kaappijuoppo äitini. Katselin läheltä kun isä joi itseään hengiltä, sekä moni muu. Sitä alkoi juoda itsekin, aluksi iltaisin muutamia raakoja viinapaukkuja, että heitä kesti katsella tai kesti todellisuutta ylipäätään.

Töissä alkoi olla henkisesti ja fyysisesti niin raskasta että aloin juoda viinaa pitkin päivää. Joskus en ollut töissä selvä ollenkaan. Enkä auton ratissa. Kännissä ei välittänyt mistään. Mitään vahinkoa ei ikinä sattunut, eikä kukaan koskaan ainakaan sanonut tai kysynyt olenko kannissä tai että haisen viinalta. Tosin töissä oli moni muukin juovuksissa, maanantaista sunnuntaihin. Oli kiljua ja pontikkaa.

Join muutaman vuoden joka päivä. Minulla oli viinapullo sängyn vieressä ensimmäisenä aamulla ja viimeisenä ehtoolla. Joskus meni kolmenvartin pullo päivässä.

Sitten alkoi joka päiväinen öinen oksentaminen. Ruoka ei pysynyt sisällä, joskus oksensin vain keltaista/vihreää lientä. Tuli tavaksi pitää ämpäri sängyn vieressä. Joskus oksensin sänkyyn. Lihoin alkoholin takia 40 kg .. sitten meni ruokahalu laihtuin 30 kg. Olen 163cm pitkä ja pahimmillaan painoin 130kg. Mahaa viilteli joskus pahasti, närästäminen oli järkyttävää.

Pidätyskyky meni. Nolotti paljon kuinka ihminen voi kusta ja paskoa housunsa. Suolisto oli sekaisin.

Pahoinvointi oli välillä hirveä. Ei meinannut pysyä pystyssä, tärinä oli niin kova että ei pysynyt juomalasi kädessä. Valtava hikoaminen. Sitten sitä joi että olo tasaantui, eikä kukaan huomaisi että tärisen niin että voi käydä edes viinakaupassa...

Eli kierre jatkui. Koskaan minulla ei särkenyt päätä ja voiko sanoa että hyvän viinapöön olin perinyt. En ikinä juonut kaljaa enkä siideriä, vain kirkasta tai konjakkia. Viiniä tein itse koska kaikki rahat alkoi mennä juomiseen.

Kun vuosia sitten alkoi juomaan, siitä sai virtaa ja energiaa paljon. Kestin ihmisiä paremmin, olin sosiaalisempi, hauskempi, iloisempi. Tykkäsin olla kannissä, koska en jännittänyt.

Sitten viina alkoi viedä voimia, en jaksanut tehdä välillä mitään. Olin kroonisesti väsynyt, nukuin paljon, sammuin. Töistä en ollut kuitenkaan pois kun yhden päivän, krapulan takia. Huomasin myös että muisti alkoi mennä.. joskus tuli netissä sanottua asioita mitä en ollenkaan olisi tarkoittanut selvinpäin.

Elämä kääntyi. Loukkaannuin - en kuitenkaan alkoholin takia, sain potkut tuotannollisista syistä. Sitten sitä vasta juotua tulikin kun sai olla kotona kaiket päivät. Erakoiduin ja minulla todettiin vakava masennus - joka oli syy minkä takia aloin alun perin juoda, ja join koska viina teki iloisemmaksi. Olin varma että haluan pois, ainut mikä esti oli että minulla oli rakkaita lemmikkejä joita en voinut jättää ja he tarvitsivat minua. Sain heiltä voimaa. Lapsia eikä perhettä minulla ei ole ikinä ollut ja olen muutenkin yksin viihtyvä ihminen.

Käännekohta oli viime tammikuu kun lääkäri pisti minut maksakokeisiin ja ultraan. Todettiin maksakirroosi, vähän maksan vajaatoimintaa sekä suurentunut perna. Maksa arvo en tiedä mikä niistä oli 850 mistä olin kolmen viikon päästä saanut alas kolmanneksen. Todettiin että maksa toimii vielä mutta se on juominen sitten täysin loppu.

Olen myös kaksi vuotta virtsannut verta, rakko tähytettiin - mitään ei löytynyt mutta olen vaan juonut liian vähän muuta kuin viinaa. Munuaiset pitäisi olla kunnossa.

On ollut niin vaikea täysin lopettaa, enkä tiedä millä siihen pystyn. Päivä - joskus tunti kerrallaan. Häpeä ja syyllisyys on kova. En tiedä kauanko enää elän.. Sitä voi syyttää geenejä, omia traumoja ja aina sitä on juomiseen syyn löytänyt - joskus täytyi juoda kun on niin iloinen, joskus kun surullinen.

Vaikeinta kun ei ole ihmistä joka tämän oikeasti ymmärtää, joku joka tämän saman olisi mennyt läpi.. ns tukijaa. Käyn päihdehoitajan luona, täällä ei ole AA-kerhoa. Tällä hetkellä olen kuitenkin iloinen että sain tämän kirjoitettua.

Terv., nainen vm69

Nimimerkki:

helmipöllö

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/alkoholi/toinen-jalka-haudassa>